● În acest număr ● În paginile ● În acest nu măr 2 3 ● În pagi nile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

PREMIILE U. T. C.

ACTUALITATEA

SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5503

4 PAGINI
25 BANI

SÎMBĂTĂ
28 IANUARIE
1967

ÎNCHEIEREA CONSFĂTUIRII CONSACRATE ACTIVITĂȚII DE PROIECTARE ÎN DOMENIUL CONSTRUCȚIILOR

Vineri la amiază a luat sfîrșit Consfătuirea de lucru a cadrelor din domeniul proiectării construcțiilor convocată din inițiativa partidului și guvernului. Timp de trei zile, participanții la consfătuire — specialiști din domeniul proiectării, conducători de mari șantiere, trusturi regionale de construcții, cadre de conducere din ministere, institute și instituții centrale — au dezbătut problemele legate de îmbunătățirea activității de proiectare și asigurarea documentației tehnico-economice a obiectivelor de investiții prevăzute pentru 1967 și pentru anii următori ai cincinalului.

La ședința de închidere au luat parte tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Alexandru Moghioroș, Leonte Răutu, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, membri supleanți ai Comitetului Executiv și secretari ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri.

În sală se aflau, de asemenea, miniștri și conducători de instituții centrale, activiști de partid, oameni de știință, cadre didactice din învățămîntul superior tehnic și economic.

În cursul dimineții, tovarășii Matei Ghigiu, ministrul construcțiilor pentru industria chimică și rafinării, Octavian Groza, adjunct al ministrului energiei electrice, Viorel Stinghe, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, și Mihai Diamandopol, președintele Băncii de Investiții, au prezentat referatele de sinteză asupra lucrărilor desfășurate în grupele de specialitate.

În continuarea discuțiilor generale începute în ședința plenară de joi după-amiază, vineri dimineața au luat cuvîntul Ascanio Damian, vicepreședinte al Uniunii Arhitecților, Ion Crăciun, adjunct al ministrului industriei ușoare, Marian Horia, directorul Institutului de Studii și proiectări agricole, Valeriu Cristescu, adjunct al ministrului industriei construcțiilor, Ion Velea, prim-adjunct al ministrului industriei chimice, acad. prof. Aurel Beleș, Ladislau Adler, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare, și Gheorghe Manolescu, directorul Institutului de proiectări pentru chimia anorganică.

Întîmpinat cu vii și îndelungate aplauze, în încheierea lucrărilor consfătuirii a luat cuvîntul secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Cuvîntarea a fost subliniată în repetate rînduri cu puternice aplauze.

(Agerpres)

În secția țesătorie a Fabricii „Dorobanțul"-Ploiești, unde lucrează, Silvia Preda se bucură de un renume cîștigat prin hărnicie și bună calificare profesională. Angajamentul ei pe 1967 este să ofere colegelor sale de la războaiele de țesut numai fire de cea mai bună calitate pentru ca faima fabricii din Ploiești să crească și mai mult în acest an.

Foto : I. BODEA

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a ambasadorului Turciei

Secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, a primit vineri, 27 ianuarie a.c., pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Turciei la București, Semsettin Arif Mardin, în legătură cu plecarea sa definitivă din România.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

CUM SPORIM „CARATELE" METALULUI

POTECI ACCESIBILE, DAR NEBĂTĂTORITE

Căile de reducere a consumului de materiale, în special a consumului de metal constituie ca urmare a indicațiilor Plenarei C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, o preocupare de primă importanță pentru inginerii, tehnicienii și muncitorii întreprinderilor din întreaga țară.

O analiză mai atentă detectează fisuri în spiritul gospodăresc pe unde și-a făcut loc risipa, de multe ori abia observată și, firește, neglijată. Toleranța însă se concretizează în tone de metal „scurs printre degete". Această fluiditate la rece, improprie metalului a constituit subiectul unei discuții, la care au participat muncitori, maiștri și ingineri de la secția de cazangerie a Uzinelor „Grivița roșie".

O ședință de lucru la care argumentelor verbale pentru ceea ce se poate și trebuie să se facă în vederea reducerii consumului de metal, li s-au adăugat și cele aduse de cîteva planșe care exemplificau grafic problema aflată în discuție. Colectivul de muncă al atelierului de debitare din cadrul cazangeriei s-a angajat să economisească în acest an 75 tone de metal. Dar numai la vagonul cisternă de 60 de metri cubi — care constituie producția comparabilă de serie la debitarea reperelor din tablă de 9 milimetri grosime, se pot trasa încă 17 repere din resturile de la debitarea reperelor cu dimensiuni relativ mari. La grosimea de tablă de 9 milimetri se pot economisi, prin aplicarea procedeului de croire combinată — la produsul amintit — 34 000 kg metal la întreaga comandă de 200 bucăți vagoane. Printr-o croire judicioasă a suprafețelor folosind deșeurile la comanda de 2 000 bucăți rezervoare subterane, rezultă o economie de 44 600 kg metal. Economiile posibile, printr-o valorificare superioară a tablei, numai la fabricarea a trei sortimente (dintre care două le-am amintit mai sus) acoperă angajamentul anul al atelierului de debitare. S-a pus pe bună dreptate întrebarea : nu mai există și alte posibilități ? Iată o parte a răspunsurilor :

ALEXANDRU DOBRE, trasator : *„Lucrez de mai mulți ani în atelierul de debitare și experiența m-a convins că resursele noastre de economisire a metalului nu sînt epuizate. De multe ori primim material supradimensionat. La prelucrare cade o cantitate însemnată de material pe care nu o mai putem folosi. Am făcut un schimb de experiență cu atelierul similar de la Uzinele „Vulcan". Acolo munca este mai bine organizată decît la noi. Resturile obținute de la debitarea unor piese mai mari nu se aruncă la voia întîmplării, ci se are o evidență precisă a lor și pe parcurs sînt folosite. Schimbul de experiență l-am făcut, am văzut multe lucruri bune, dar ne-am mulțumit cu atît. În prezent, noi sîntem organizați în grupe mici de cîte cinci oameni. Or, această formă organizatorică nu permite o evidență clară a economiilor realizate. MULT MAI STIMULATORIE AR FI ORGANIZAREA A DOUĂ ECHIPE ȘI ÎN CADRUL FIECĂREIA SĂ SE ȚINĂ O EVIDENȚĂ PRECISĂ A ECONOMIILOR".*

GHEORGHE SLĂVILĂ : La prelucrarea anumitor produse, trei sferturi din material cade. Rămășițele (de la prelucrare) au ajuns la un moment dat la 1 000 tone. Acestea sînt utilizabile la prelucrarea unor piese mai mici. E nevoie însă să se cunoască formule, dimensiunile, calitatea acestora, deci depozitarea lor trebuie să se facă în așa fel încît să le găsim ușor. În prezent sînt aruncate la voia întîmplării. ESTE ABSOLUT NECESAR UN DEPOZIT BINE PUS LA PUNCT.

SOARE POPA, maistru : *Pînă nu de mult noi am debitat după planuri de croire. Uneori însă aveam planuri de croire dar ne lipsea o cantitate suficientă de material. Și, firește, în astfel de cazuri, planurile de croire nu mai erau respectate. Renunțam la ele — deși nu este bine, dar*

ION RUSU

(Continuare în pag. a III-a)

Mai avem puțin pînă la cabană

VIAȚA DE SEARĂ A SATULUI

Constantin Georgescu

Aștept zăpezile fiecărei ierni, încălzindu-mă la amintirile copilăriei mele, apoi la cele ale anilor de mai tîrziu. Se succed într-o continuitate perfectă, fără să lipsească vreuna, ci dimpotrivă, adăugîndu-se. Îmi place să privesc prin geamul meu dinspre drum, oamenii pe care am deschis ochii cu mulți ani în urmă, trecînd într-o forfotă lentă spre treburi necunoscute mie ; îmi văd foști colegi de școală — bărbații în putere de azi — privesc mirat tinerii care intră în bibliotecă tăcuți, păstrînd o liniște adîncă asemănătoare cu cea din marile catedrale. Pentru fiecare în parte născocesc o poveste și rămîn surprins cînd ea nu se potrivește întocmai cu realul. Încerc să aflu unde am greșit și mă corectez, fără asprime. Oamenii de azi au niște vieți drepte, foarte asemănătoare. Au și amintiri și chiar dacă se necăjesc atunci cînd le năpădesc mințile, nu renunță la ele. Cred că este de neconceput o viață fără amintiri. O mărturisește și satul acesta din margine de cîmpie — acoperit acum de zăpadă — cu oameni harnici și blînzi ca nopțile de septembrie cînd tace vîntul și cad stelele.

Iarna, satele au o viață de seară. Oamenii se întîlnesc și stau de vorbă pînă tîrziu. Fiecare are ceva de povestit și chiar dacă în unele seri povestea se repetă, nimeni nu se supără ; ascultători sînt destui. Am asistat în foarte multe sate la astfel de seri. Am curajul să afirm că ele sînt încîntătoare ! La Snagov ele au o tradiție și un nume ciudat : furcării. Stau fetele și torc — de aici li se trage numele. Băieții cîntă și spun ghicitori. Am ascultat chiar o seară de poezie românească, am rămas uluit de farmecul ei. Mă gîndeam că lucrul acesta s-ar fi putut petrece la căminul cultural, cu public mult, dornic de o asemenea seară.

— Tineretul ocolește căminul, mi-a spus un flăcău luat la întîmplare. L-am întrebat cu ochii : „de ce ?" A oftat. Lumina stinsă, frig, directorii nu se arată decît foarte rar...

— Directorii ?

— Da. La două, trei luni, se schimbă. În 1966 au fost trei. Ne adunăm și noi pe unde putem.

— Și ce faceți ?

— Un televizor, o carte, așa-i iarna.

— Căminul cultural nu are televizor ?

— Cum să nu, mi-a răspuns cu siguranță interlocutorul meu. Două sate, două televizoare. Cel destinat satului Ghemănești, se află în biroul contabilului cooperativei agricole de producție. Al cooperativei, stă în biroul președintelui. Căminul dispune și de un aparat de radio cu picup dar fără plăci, care se află...

— Atunci cînd se află — în biroul președintelui de sfat.

(Continuare în pag. a III-a)

CADRAN

IERTAȚI (I)LOGICA ?

După o noapte albă cu cafele și dezlănțuiri, reconstituite de muzică ușoară din cele... primite la festival, juriul format din subsemnatul, a selecționat cu neîndurată tiranie un număr de... oferindu-vă cîteva dintre ele. Criteriul selecției de gustibus (-ul, textierilor non disputandum). Deci la rubrica dragostea spontanee sub privirea cosmosului care veghează și amenință cu jupiteriene trăznete sentimentul neîmpărătășit în primul tristih : Tu, tu, tu nu iubești / Îți citesc în privire / Tot vei păți odat' / Te amenință luna / Și-nc-o stea, înc-o stea / Fiindcă (?) ne iubim". La capitolul ghidul dragostei vinovate ne-a izbit textul „Ș-a la la la la / Uite vine dragostea / Pe-o potecă mică / Mi-ti-ti-că / Vine și ne ia cu ea / Unde știe numai ea". Marea varietate tematică și, nu mai puțin, marea diversitate de rezolvare artistică ne obligă să propunem pentru „premiul originalității" bucata aflată ca modalitate în unicat „Iubește-mă". E o mică inscenare lirică în care ea implură iubește-mă și el nu știe că ea îl implură și la rîndul lui o implură. Sînt ca două vase comunicante care, știe și el știe și ea și nu ne spun, comunică precum surzii : „Iubește-mă cum te iubesc și eu / (Ea) Iubește-mă / (El) Iubește-mă / (Ea, neștiind că și el îi zice iubește-mă zice) : Sufletul meu / (El, ca un ecou mut) Sufletul meu". / (Inscenarea are un final nespus de fericit) : Toți crinii din lume simt că înfloresc". Pentru premiul edililor, „Trotuarul de aur", subsemnatul ca să împace și una și alta s-a orientat spre textul Constanța. Observați ambiguitatea caracteristică marei arte care circulă pe muchie de cuțit, deoparte ea de cealaltă, el, orașul „Con-stan-ța / M-am îndrăgostit de tine / M-am legat pe vecie de tine / Cine-o crede s-o pățească (virgulă) ca mine / Pe chei cu marea m-am însoțit / În Kilia eu am pățit / Că nu

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a III-a)

La cercul de tricotaj al Casei pionierilor din Timișoara

MASA ROTUNDĂ A „SCÎNTEII TINERETULUI" CU TEMA

LA PANOUL DE ONOARE AL STUDENȚIEI

Nu știu de ce, dar discuția noastră a debutat cu o pledoarie pentru prestigiul studentului foarte bun. Doream cu toții o punere totală a acestuia în drepturi. A atentat cineva la acest drept ? Poate. Așa se pare. Se vîntură pe undeva ideea că e jenant să fii student de 9 și 10. „Sună a tocilar" afirmă unii. „A bucheri" — completează alții. Interlocutorii mei au declarat că ignoră pe partizanii acestor etichete și, în ciuda a tot ceea ce le-ar putea aceștia „reproșa", ei au ținut să demonstreze : că nutresc o pasiune nobilă pentru profesiunea aleasă, că o iubesc fără reticență, că sînt înzestrați cu o curiozitate firească, pe care o întrețin cu o mare dragoste de muncă, de învățătură.

— *Am observat*, spune studenta *Ionașcu Doina*, de la Institutul de petrol, gaze și geologie, Facultatea de geologie tehnică, anul V, *că vreo cîțiva dintre colegii mei au nimerit mai degrabă întîmplător decît deliberat la facultatea noastră. Nu au prea știut ce-i așteaptă. S-au speriat, unii, de cît și ce au de învățat. Pe alți cîțiva i-a dat gata terenul. Noi ne specializăm în prospecțiuni seismice. Și, aș putea spune, că se produc adevărate catastrofe seismice în cugetul celor care nu se apropie cu interes, cu pasiune de studiul fiecărei discipline și nu pun suflet în practica și cercetarea de pe teren. Că geologia nu-i altceva decît teren, iar un geolog trebuie să înțeleagă taina stîncilor, a munților, a apelor. Mie mi se pare că acei colegi care nu se încălzesc de ideea cum să poți descoperi, cu minte ta, marile bogății ascunse în inima pămîntului suferă de o infirmitate spirituală. Adică, nu știu cum să spun, mi se par intelectualmente incompleți. Ca niște copaci fără ramuri sau fără frunze, gata să se usuce prematur.*

Dumitru Almaș

Îi ascultam. Aveam în juru-mi studenți de 9 și 10. Mă gîndeam la etichetele de la început. Colocviul cu cei șase studenți îmi demonstra jalnica lor proveniență. 9 și 10 concretizează o apreciere valorică a cunoștințelor dobîndite. Dar, dincolo de această apreciere valorică, notele exprimă ceea ce se află peste hotarele cursului, seminarului, examenului: pasiunea. Pasiunea care vitaminizează spiritul și-l face avid de cunoștințe, receptiv la tot ceea ce vine din cărți și din viață în folosul profesiunii, sensibilizîndu-l în fața a tot ceea ce include fenomenul știință și cultură. Uit etichetele. Le las pe seama naivilor care mai pot crede că a nu învăța sau a învăța „așa și așa" te ridică în „ochii lumii" pentru că, prin asta te dovedești a fi non conformist. Prefer să ascult o splendidă demonstrație, „ruptă" din viață, despre pasiunea pentru matematică, cu o logică impecabilă a studentului *Bucur Ionescu*, din anul V, Facultatea de matematică și mecanică. Tînărul student prezintă o matematică eliberată de ariditate și rigiditate, o matematică umanizată, creată de oameni pentru oameni.

— *Matematica se învață și de la profesori. Lecțiile lor te scutesc de o serie de căutări și de probleme de mult rezolvate ; lecțiile îți oferă metoda cercetării. Dar pasiunea pentru matematică se capătă numai în studiul individual. Numai atunci cînd ești convins că matematica este, în secolul nostru, știința științelor, cînd îi vezi marea utilitate teo-*

(Continuare în pag. a II-a)

MARIANA PUȘCAȘU

NICOLAE ENIȘTEANU

ANCA IONESCU

BUCUR IONESCU

DOINA IONAȘCU

ROXANA HOLBAN

Complex minier de mare productivitate

CRAIOVA (de la corespondentul nostru).

La Cicani, una din cele mai tinere exploatări miniere din Oltenia, situată în bazinul Rovinari, a intrat în funcțiune un mare complex de excavare, transport și haldare a sterilului, fiind cel mai mare utilaj de acest fel cu care a fost dotată pînă în prezent industria noastră extractivă.

Capacitatea gigantului „excavator" e de 800 mc steril excavat transportat cu ajutorul benzilor rulante și depozitat în fiecare oră. Folosit pentru descompletarea stratului de steril, complexul are un front de lucru de 15 m înălțime și 6 m adîncime, deplasîndu-se automat cu ajutorul unor șenile. Întreaga instalație e dirijată de la distanță prin cabina dispecerului avînd sistemele de comandă automatizate.

În prezent, tot aici la Cicani, au loc ultimele operații de montare a unui nou complex minier, asemănător cu cel intrat în funcțiune, destinat de data aceasta extracției de cărbune,

PREMIILE UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

UN STIMULENT PUTERNIC

Ion Dodu Bălan

În societatea noastră socialistă premiile literare nu sînt expresia unui mărunt mecenatism, nici a unei concepții idealiste după care creatorul ar fi un neajutorat material, care trăiește la răstimpuri și din beneficii publice, din generozitatea vreunui om avut. „Sînt Mecenates, non deerint Flacre Maraves" zicea Marțial elogiind mecenatismul; adică să fie un Mecena și nu vor lipsi nici un Horațius, nici un Virgilius. E adevărat că Mecena manifesta o oarecare grijă pentru situația materială a lui Virgilius dîndu-i onoruri și o vilă pe Aquililu. De atunci mecenatismul părea o necesitate sine qua non, pentru înflorirea artelor. Era însă ceva umilitor, jenant în acele acte de mecenatism care puteau fi uneori generoase și bine intenționate, dar cel mai adesea erau un mijloc de propagandă, de reclamă demagogică a cîte unui bogătaș. Socialismul a dat nu numai o casă, unuia sau altuia dintre creatori, le-a dat o țară liberă și independentă, înfloritoare, într-un uimitor marș spre progres și împlinire. Le-a dat și lor, ca întregului popor, demnitatea umană greu amenințată în trecut, împlinirea personalității tuturor generațiilor. Aceasta ar trebui să fie principala sursă de inspirație pentru lucrările ce vor fi premiate. La noi un premiu literar e încununarea unei înalte prețuiri pe care poporul întreg o acordă literaturii și artei. Uniunea Tineretului Comunist, ținînd seama de rolul educativ al literaturii, dorind să sprijine creația de actualitate, care să reflecte viața luminoasă a tineretului de astăzi, a instituit de anul acesta un număr de premii pentru genurile literare cele mai adînc legate de viața tineretului. Premiile acestea sînt neîndoios un stimulent puternic pentru orientarea spre contemporaneitate. Cred că premiul va trebui să țină, în primul rînd, seama de valoarea artistică dar și de gradul în care opera respectivă reflectă notele esențiale ale contemporaneității. Mai cred că accesibilitatea — luată în sensul cel mai bun al cuvîntului — trebuie să constituie un criteriu de apreciere. Pentru aceasta ar trebui ca propunerile de premiere să fie dezbătute în presă de opinia publică, de tineret.

Nici o prejudecată de nume sau renume n-ar trebui să influențeze acordarea premiilor. Premiile trebuie să fie și un mijloc de descoperire a tinerelor talente, pasionate de actualitatea noastră socialistă, de viața tineretului.

Operele acestea se cer să nu aibă nimic bătrînicios în ele, pesimist, fals și fățarnic. Trebuie să exprime un ideal umanistic, o adîncă omenie românească.

„PREFAȚĂ" LA UN CONCURS...

Gh. Tomozei

Cel ce iscălește aceste rînduri, știe ce înseamnă un concurs literar; el nu va uita niciodată emoția cu care, pe coridoarele unui liceu tîrgoviștean, se gîndea dacă trebuie să îndrăznească, ori nu, să-și trimită lucrările la concursul revistei **„Tînărul scriitor"**. Le-a tot scris și transcris pînă cînd luîndu-și inima în dinți, a făcut drumul pînă la poștă. De aici a început, pentru el, totul. Ca unul dintre cîștigătorii concursului, a fost deîndată chemat la școala de literatură (unde l-a avut coleg pe Nicolae Labiș), apoi au urmat ani lungi de frămîntări, de proiecte abandonate, de succese timide urmate de investigări sterile, de prima carte, de a doua...

El ar fi scris oricum, versuri (sau proze), dar concursul l-a ajutat să se cristalizeze, l-a scutit de prea multe sterile preocupări preliminare, iată de ce consider că sistemul competitiv nu e nepotrivit fenomenului artistic. Ba, dimpotrivă, le conferă un fel de aură olimpică, de nobilă întrecere între cei chemați, între cei puternici.

Inițiativa Uniunii Tineretului Comunist va găsi, sînt sigur, o largă aderență printre toți tinerii scriitori ca și printre scriitorii tineri (rog a se reține nuanța!) și ea vine într-un moment de afirmare spectaculos simultană al unui incredibil număr de poeți buni, poeți de înaltă vibrație. O rubrică în revista „Amfiteatru", are semnificativul titlu „Noua pleiadă" și nu ni se pare că s-ar fi folosit excesiv de o formulă cu care, îndeosebi tinerii sînt puțin ori deloc obișnuiți. Aș prefera, desigur, să nu citez numele poeților pe care îi socotesc cei mai în grațiile muzei, pentru a nu-l omite pe vreunul, dar chiar cu acest risc (deloc neglijabil) nu pot să nu-i reamintesc cititorului de Ion Alexandru, Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Cezar Baltag, Gabriela Melinescu, Ana Blandiana, Grigore Hagiu, Ion Gheorghe, Adrian Păunescu, Miron Chiropol, Constanța Buzea, Miron Scorobete, Petru Popescu ale căror cărți marchează adesea adevărate evenimente literare în ciuda inevitabilelor (și, după tradiție, fertilelor) controverse iscate în jurul lor. Lista se poate continua cu Ilie Constantin, Ion Cringuleanu, Radu Cîrneci, Platon Pardău, Mihai Negulescu, Victoria Ana Tăușan, Niculae Stoian, Florin Mihai Petrescu, Horia Zilieru, Ovidiu Genaru, Gheorghe Grigurcu, Vera Lungu, Gheorghe Pituț și mulți, foarte mulți alții. Cred că niciodată poezia românească n-a fost mai bogată în poeți ca acum (o, de-ar fi printre ei și vreun Blaga, Bacovia, Barbu ori Arghezi!) și momentul trebuie să devină fertil nu **doar** pe plan editorial.

Spun aceasta deoarece nu socotesc deloc că poetul și-a încheiat misiunea în clipa în care și-a încredințat manuscrisul în mîinile editorului. Călătoria — poate niciodată sfîrșită — spre inimile oamenilor abia începe. Nu e mai puțin adevărat că în ciuda succeselor evidente pe care confrații mei întru sonet și vers libero-alb (sau alb-alb sau... nu prea are importanță cum e botezat!) le-au dobîndit, au (am) bătut pasul pe loc într-un domeniu cu atît de strălucite tradiții care e lirica de efect imediat, cetățenesc, poezia **de spus**, confundată (cel puțin în prima jumătate a secolului XIX) cu însăși istoria țării. Istoria literaturii române ne oferă o întreagă galerie de scriitori (iertare, din motive lesne de înțeles, m-am referit numai la poeți și poezie, deși concursul e deschis și altor genuri) care au făcut din opera lor o armă activă și de efect neîntîrziat. Iată de ce consider că juriul ar trebui să premieze **nu doar experimentele** (adesea situate în zonele cele mai pure ale poeziei, dar... experimente) pentru judecata cărora e nevoie de o anume distanță, detașare în timp, acum fiind aproape imposibilă o mai exactă pronosticare asupra destinului lor în literatură ci și acele lucrări literare în care, interesul major, patriotic și cetățenesc al ideii se conjugă în chip fericit cu o formă artisticească de înaltă ținută. Deci, cred eu, lista laureaților concursului ar trebui să fie dovada unei mature și obiective cercetări a tuturor modalităților de exprimare, o argumentare a ideii varietății stilurilor, o oglindă a frămîntărilor creatoare care au cuprins generații întregi, (termen discutabil), de scriitori.

Nu mă împac cu gîndul că e prea mare numărul acelor scriitori deja afirmați care, deși, ani și ani, membri ai U.T.C., nu au debutat și nu „au combătut" în publicațiile organizației noastre de tineret, ci în altele. Revirimentul (de conținut, dar și de grafică) al „Scinteii tineretului", gazdă pe cît se pare a acestui concurs tradițional, e, cel puțin pentru mine, dovada sigură că lucrurile merg pe un făgaș bun. Tineri „cu cărți", ori activînd în cercuri literare, pot contribui la o înviorare a activităților propagandistice ale U.T.C. și am credința că romantismul muncilor noastre (adesea încercat în rugina rutinei, de ce n-am recunoaște-o?) își va pune patetica-i amprentă în tot ceea ce facem, în tot ceea ce trăim. Deci în ceea ce scriem.

Seară a tinerilor căsătoriți

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Comitetul raional U.T.C. a organizat recent, la Casa de cultură din Năsăud, o manifestare cultural-distractivă, pe care a dedicat-o în mod special tinerilor căsătoriți. La ea au participat 150 de tineri.

Artiștii amatori din oraș și raion au prezentat un program artistic. Despre problemele vieții de familie a vorbit Leon Hogiu, vicepreședinte al Sfatului popular al raionului.

Au urmat jocuri distractive, dans și tîrșite, plăcute și folositoare discuții prietenești între familiile mai tinere, și cele mai vîrstnice.

În munți spre cabană

FOILETON

Maestrul indicațiilor

de Iulian Neacșu

Mai de mult, într-un sat de munte, venise într-una din rarele sale „aerisiri" pe teren și un activist U.T.C. de la raion. La adunarea generală convocată „paratrăznet" cu prilejul acestei nemaipomenite „vedenii", tovarășul... își scoase carnețelul și printre alte sarcini, indică și una ce avea să fie de pomină:

— Tovarăși, zise, tuși, tovarăși, sarcina cea mai importantă pe care v-o indic, tuși, iar este... este sădirea de pomi pentru... pentru înfrumusețarea comunei... și...

— Dar tovarășe... noi, de cînd ne știm, și părinții, și părinții din părinți ai noștri, numai între pomi trăim, în dreapta pădure, în stînga pădure, drumul prin pădure, casele sub pădure, zise unul încontrîndu-se.

— Ce pădure, ce pădure, i z b u c n i „oaspetele". Am calculat noi la raion! 70 de pomi de comună. Fiecare comună trebuie să sădească atîția, ce-i mai mult nu ne interesează, replică tovarășul și plecă.

Nu știu dacă au sădit 70 de pomi în pădure tinerii de acolo, eu cel puțin, dacă eram în locul lor, mă culcam în pace, numai la gîndul că abia nepoții mei o să-l mai vadă odată la față pe acel maestru al indicațiilor din birou. Cît despre pomi...! Dar, hai să ne închipuim că acest tovarăș... plecînd din acel sat, ar fi atipit în mașină și ar fi visat pentru a nu știu cîta oară că se făcea cum că era în biroul său. Dimineața s-ar fi înșurubat pe scaun și ar fi început să discute cu oamenii.

— A-lo-a-ici — ZX — in — dic — Y 83 — să s-coa-tă ti-nerii la so-areca să se-îngăl-benească, în-dic Y 84 să înto-cmea-scă re-ferat la creioane-le nea-scu-ș-te din tim-p, in-dic Y 85 să-i-în-vețe pe-cîte-un tînăr-din doi-să-s-ară-în-trun-picior drept ca-să-l eco-nomisea-scă pe cel st-îng în-dic... in-dic... cî-te-o ce-așcă de cafea-cînd tu-șesc-o-dată, două-cînd-tu-șesc-de două-ori-trei...

Așa visa maestrul indicațiilor, zîmbind dulce și persan pînă cînd, coșmar! După ce trîntise epuizat telefonul în furcă, vru să se deșurubeze, dar... înțepenise, scaunul era și el înșurubat în podea, care podea era și ea înșurubată în pămînt, care pămînt era și el înșurubat în altă parte. Transpira ca un elefant, dînd spre d r e a p t a, s p r e stînga, nimic! simțea cum îl apucă teama că... și într-un ultim efort țîșni în sus lovindu-se cu capul de... capota mașinii.

— Gropi, tovarășe... mormăi șoferul, v-au spus și oamenii...

— Ce gropi? se miră adormind din nou între două gropi maestrul. Gropile sînt în sarcinile pe trimestrul III...

● ECOURI
● ECOURI

PETELE ÎNCEP SĂ DISPARĂ

Nu facem decît să repetăm un fapt bine cunoscut: în toate orașele și satele țării noastre, datorită grijii partidului și statului, există spitale, policlinici, dispensare înzestrate cu aparatura necesară, cu cadre bine pregătite care asigură asistența medicală celor ce muncesc. Mai sînt însă și cazuri, bineînțeles izolate, în care unele cadre nu-și fac pe deplin datoria, sau nu sînt folosite așa cum trebuie condițiile existente. La asemenea deficiențe se referea și articolul: „Pete pe albul imaculat al halatului" publicat în nr. 5 421 al ziarului nostru.

Acum sîntem în posesia răspunsurilor sosite de la secțiunile de sănătate de pe lîngă sfaturile populare orășenești, raionale și regionale vizate în articol. E drept că unele încearcă în răspunsul lor să se ascundă după „petele" semnalate, dar cele mai multe au luat măsurile ce se impuneau în folosul apărării sănătății celor ce muncesc.

Apreciem în mod deosebit răspunsul Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale care dovedește o serioasă preocupare pentru rezolvarea neajunsurilor semnalate. De altfel, el dă la o parte paravanul după care alte organe sanitare vizate încearcă să se ascundă. Să răsfoim cîteva din răspunsuri. La policlinica din orașul Cîmpulung Muscel, în special la serviciul stomatologie, pacienții trebuiau să aștepte pînă la ora 7 în stradă, să bată apoi multe drumuri pentru tratament. Sfatul popular al orașului Cîmpulung Muscel și Sfatul popular al regiunii Argeș ne comunică: „Policlinica se deschide acum la ora 6,30. În prezent, pentru bolnavii care vin la tratament a fost amenajată o sală de așteptare. Cu data de 1 noiembrie 1966, au fost încadrați încă 2 medici stomatologi la policlinică și unul pentru școlile din oraș. Astfel, aglomerația de la acest serviciu a fost în mare măsură înlăturată".

În răspunsul Sfatului popular al regiunii Ploiești sînt amintite o serie de măsuri privind munca cadrelor medicale de la dispensarul uzinei de utilaj petrolier din Tîrgoviște. Astfel, doi din medicii navetiști au primit locuințe în oraș, creindu-li-se astfel posibilitatea să se ocupe mai bine de cei ce le solicită ajutorul. Aflăm însă că: ...„cele sesizate în articol, referitor la programul de lucru al medicilor, corespunde în parte realității în sensul că dr. Untea Gheorghe întîrzie UNEORI la serviciu începîndu-și programul după ora 8,00. Așa stau oare lucrurile? Să vedem. Iată răspunsul Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale: „Cele sesizate în articol referitor la nerespectarea programului de lucru de către medici corespunde realității. Aceasta se datorește de-oparte unor abateri de la disciplină în special a medicului Untea Gheorghe care întîrzie SISTEMATIC de la program". „Uneori" și „sistematic" nu e același lucru, și socotim necesar să se ia măsuri care să reglementeze lucrurile. Tot din răspunsul ministerului aflăm că la această unitate a mai fost încadrat încă un medic (dr. V. Vasilescu).

Și în orașul Gheorghe Gheorghiu Dej — ne informează Sfatul popular al regiunii Bacău — s-au luat unele măsuri privind asistența medicală a copiilor.

În legătură cu circumscripția a II-a din acest oraș, „singura soluție posibilă a fost aceea ca medicul pediatru de la circa a IV-a să se deplaseze de trei, patru ori pe săptămînă în circa fără medic". Ministerul precizează că ar mai fi o soluție, destul de bună de altfel. „Pentru completarea posturilor vacante din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, acestea vor fi scoase la concurs în sesiunea mai 1967, pentru a putea fi ocupate în conformitate cu legislația în vigoare".

Pe aproape două pagini bătute la mașină Sfatul popular al regiunii Galați, confirmă cele relatate de ziarul nostru în legătură cu medicul Turcu Radu Mircea de la circumscripția Amara, raionul Făurei, adăugînd chiar și alte fapte ale acestui cadru medical care nu au nimic comun cu meseria sa. Cititorii noștri poate își mai amintesc că medicul respectiv chemat să vegheze la sănătatea oamenilor, lăsa pacienții la ușa dispensarului și pleca la vînătoare. Pentru comportarea sa medicul Turcu a fost retrogradat pe timp de 3 luni. Sancțiunea o merita pe deplin, dar ne punem următoarea întrebare: cum a fost posibil ca faptele medicului citat să se afle abia după publicarea articolului? Răspunsul îl aflăm tot din scrisoarea sosită de la Sfatul popular regional: ...„secția sănătate raională nu a controlat și îndrumat îndeaproape activitatea circumscripției din Amara, neputînd astfel să ia măsurile ce se impuneau".

Poate o va face de acum înainte cu toate circumscripțiile comunale din raionul Făurei.

În încheierea răspunsului primit din partea ministerului se sublinia că: „Este necesar ca organele noastre de teren să-și intensifice activitatea de îndrumare și control pentru a preîntîmpina cazurile asemănătoare cu cele semnalate în articolul „Pete pe albul imaculat al halatului". Apreciem publicarea articolului de mai sus în ziarul dv. ca un sprijin în activitatea noastră de îmbunătățire a asistenței medicale pentru care vă mulțumim".

Considerăm această concluzie un angajament luat în slujba apărării sănătății celor ce muncesc.

GH NEAGU

La Biofarm, produsele aseptic sînt înfiolate cu ajutorul utilajului modern.

LA PANOUL DE ONOARE AL STUDENȚIEI

Fabrica de stofă de mobilă din Capitală. După ce modelul a părăsit secția creație, primul popas îl face în secția mașini de bătut și copiat cartele pentru războaiele de comandă program. În fotografie: Elena Marin transpunînd pe cartele un nou model de stofă de mobilă.

(Urmare din pag. I)

retică și practică, numai cînd trăiești revelația descoperirii unui rezultat în rezolvarea unei probleme, numai cînd simți o satisfacție etică și estetică în demonstrarea unei probleme, numai atunci cînd și la plimbare rezolvi mintal ecuații, cum ne spunea un profesor, ca și cum ai recita în gînd, versuri lirice sau ai fredona o melodie dragă, numai atunci pasiunea pentru matematici te-a cucerit total și nu te mai părăsește toată viața. Dar nu se ajunge la asta fără muncă.

— Adevărat — intervine studentul Nicolae Enișteanu, din anul VI Institutul de arhitectură. Fără dragoste, fără pasiune pentru profesiunea de arhitect n-aș fi putut face nimic. Mai ales că eu am... debutat la arhitectură printr-un eșec. Dar nu m-am descumpănit. Am reluat învățătura de la capăt. Și, în anul următor, am reușit. Am suferit de felurite complexe. Mi-a fost teamă uneori că n-am să pot înțelege marile probleme ale construcției. Acum, în anul VI, pot spune că m-am eliberat, de cele mai multe tare. Mă pasionează istoria arhitecturii și mă voi dedica specialității restaurării, reconstruirii și păstrării vechilor monumente arhitectonice, bunuri așa de dragi poporului. Știți, meseria o învățăm din cărți. Adică și din cărți. Pentru că, dacă ești pasionat de arhitectură chiar cînd treci pe stradă, pe lîngă o clădire interesantă sau pe lîngă un șantier, îți pui probleme: a procedat bine arhitectul? De ce a dat soluția asta? Cum s-ar putea mai bine?

AȘADAR, DIN PLĂCEREA DE A ÎNVĂȚA...

— E o plăcere să înveți și să te perfecționezi în vederea unor realizări valoroase — îl completează colega sa Ionescu Anca pe Enișteanu. Dar nu-i de-ajuns să citești numai specialitate. Cel puțin așa cred eu. Specificul profesiunii noastre impune o cunoaștere mai profundă a artelor, a gusturilor oamenilor, a nevoilor lor. Nu-i de-ajuns să proiectăm case și apartamente, săli de spectacole și uzine, ci trebuie să ne întrebăm și ce vor zice oamenii cînd le vor privi sau cum se vor simți cînd vor locui în ele. De aceea arhitectul trebuie să fie un om cult, chiar foarte cult. Să fie și artist, și economist, și constructor, și psiholog. Nu întîmplător Michelangelo sau Le Corbusier au fost și sînt talente sau genii polivalente. Și cultura o capeți p r i n muncă, făcută cu dragoste, cu interes. La urbanism, marea mea pasiune, am început printr-o înfrîngere. Am învățat, dar se vede că nu îndeajuns, pentru că la examen am luat un.. dureros 8. M-a durut, dar nu m-a descurajat. Am muncit, mi-am completat golurile. Iar acum îmi pregătesc lucrarea de diplomă cu o problemă de urbanism. Și nu exagerez dacă adaug că „înfrîngerea" la examen m-a ajutat să înțeleg mai bine frumusețea acestei specialități.

...ȘI DIN NEVOIA DE A ÎNVĂȚA...

— Eu învăț pentru că-i necesar — adaugă P u ș c a ș u M a r i a n a, medicinistă. Nu se poate, adică nu se mai poate în viață fără învățătură. Învățătura este o muncă creatoare, iar munca creatoare este însușirea cea mai de preț cu care este înzestrat un om. Îmi face plăcere să muncesc, să învăț. Îmi dă o satisfacție înaltă, nobilă, artistică, pentru că în definitiv, prin muncă mă șlefuiesc pe mine însămi și mă pregătesc să ajut și pe alții a se cizela. Și nu numai în specialitate. Că dacă noțiunile „arhitect" și „încult" sînt antipodice, cu atît mai antipodică este formula „medic incult". E chiar absurdă, dacă nu stupidă.

Nu văd, nu sesizez nici acum, cum n-am sesizat nici în timpul discuției o contradicție între plăcerea de a învăța și necesitatea învățăturii.

Studenta *Holban Roxana*, din anul IV al Facultății de limbi romanice, ne vorbește de solidaritatea dintre studenții buni la învățătură, de marea lor dorință de a ajuta colegii mai slabi și de a ridica nivelul la învățătură al grupei, al anului.

— Vreau să fiu profesoară și pentru că înțeleg cît de mult crește rolul profesorului în societatea contemporană. Și sînt foarte mîhnită cînd văd pe unele dintre colegele mele că umblă după profesiuni marginale pregătirii, recurg la subterfugii numai din comoditate sau din lenea de a înțelege frumusețea profesiunii didactice.

Dincolo de cuvinte, e un entuziasm firesc, care nu ține numai de splendoarea tinereții, ci și de condiția în care învață, de înțelegerea rolului specialiștilor în societatea socialistă, de marile exigențe ale științei și tehnicii moderne.

Aduc vorba despre greutățile întîmpinate în cuprinderea marelui șuvoi al științei actuale. Relatez tînguirile unor tineri: „e greu", „e mult", „e ininteligibil". Dar tinerii mei preopinenți nu împărtășesc părerea „tînguitorilor".

— Matematica se învață ușor — afirmă Ionescu Bucur — dacă la fiecare pas te întrebi: „de ce? pentru ce? cum?" Răspunsurile la aceste întrebări ne procură mari desfătări intelectuale. A învăța înseamnă, mai ales la matematici, a raționa. Cine învață papagaliceește, pierde vremea degeaba. Am văzut uneori colegi, la examen, cum reproduceau o demonstrație, „da capo al fine", dar amețeau și amuțeau cînd erau întrebați cine-i „f" sau „x" simboluri, cu care, de altfel, operaseră tot timpul.

— Căutarea neobosită este apanajul tuturor vîrstelor, dar noi, pentru că sîntem tineri, credem că este o virtute a tinereții, concluzionează Ionescu Anca, arhitecta îndrăgostită de urbanistică.

Mi s-a părut deosebit de îmbucurător să constat că pe acești șase tineri, studenți de la facultăți atît de diferite, nu-i interesează numai specialitatea. Pușcașu Mariana a relevat lucruri interesante în legătură cu valoarea artistică și morală a filmului „Zorba grecul", făcînd considerații personale despre optimismul ce se degajă din dansul înfiripat în final al filmului. Pe Enișteanu îl interesează pictura. Astă vară, în practică, la Polovraci, Ionașcu Doina s-a interesat de folclorul local, de modul cum își împodobesc casele țăranii din regiune. Bucur Ionescu, care-i căsătorit cu o colegă, are timp să se plimbe cu soția prin parc și chiar să facă excursii, duminica, în munți. Pe Holban Roxana o pasionează problema literară a secolului XX și citește cu pasiune tot ce se scrie.

Oamenii fără pasiuni au un suflet anemic, clorotic, inform ca o mlaștină care intră ușor în descompunere — generalizează Anca înainte de a ne destăinui de ce a jucat în „Nu sînt turnul Eiffel" al Ecaterinei Oproiu, împreună cu alți colegi, tot viitori arhitecți, în colectivul care la ultimul Festival studențesc de teatru, a cucerit „Premiul pentru cel mai bun spectacol".

Și la toți, fără excepție, am semnalat acea firească și nobilă modestie, acea rezistență la egoism și la persoana întîi, acea oroare pentru ostentație, acea dorință de a se face înțeleși și iubiți de colegi, de profesori, de toți cei din jur.

Lucrările Consfătuirii consacrate activităţii de proiectare în domeniul construcţiilor

Consfătuirea consacrată activităţii de proiectare în domeniul construcţiilor şi-a continuat lucrările miercuri după-amiază şi joi dimineaţă în cadrul celor patru grupe de specialitate.

Joi după-amiază au început, în cadrul şedinţei plenare a consfătuirii, discuţiile generale asupra referatului prezentat în prima zi. La şedinţă au participat tovarăşii **Petre Blajovici, Mihai Gere, Manea Mănescu**, specialişti din domeniul proiectării obiectivelor de investiţii, conducători de mari şantiere, trusturi regionale de construcţii şi întreprinderi producătoare de materiale şi utilaje pentru construcţii, cadre de conducere din ministere şi instituţii economice centrale, activişti de partid, oameni de ştiinţă, cadre didactice din învăţămîntul superior de specialitate.

Relevînd că — aşa cum s-a subliniat la plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966 — în condiţiile actuale ridicarea calitativă a activităţii economice constituie o sarcină centrală în toate domeniile, vorbitorii au arătat că perfecţionarea muncii de proiectare se impune ca o cerinţă majoră, în scopul realizării exemplare a vastului program de investiţii prevăzut de planul cincinal.

Participanţii la discuţii au înfăţişat rezultatele bune de pînă acum, au analizat temeinic, cu exigenţă şi spirit de răspundere, principalele aspecte ale activităţii de proiectare, au scos în evidenţă neajunsurile şi greutăţile existente; totodată, ei au făcut numeroase propuneri privind căile şi posibilităţile de îmbunătăţire substanţială a muncii în acest important domeniu de activitate economică.

În centrul discuţiilor au stat problemele legate de modul în care au fost pregătite investiţiile acestui an, de asigurarea cu documentaţie tehnico-economică a obiectivelor de investiţii prevăzute pentru 1967, a căror realizare este hotărîtoare pentru întregul cincinal. Scoţînd în evidenţă că situaţia în acest domeniu se prezintă, în ansamblu, mai bine decît în anii precedenţi, ceea ce a creat condiţii pentru desfăşurarea ritmică a lucrărilor încă de la începutul anului, mai mulţi vorbitori, printre care **I. Fătăceanu**, directorul Institutului de proiectări pentru construcţiile de maşini, au arătat că în unele ramuri stadiul pregătirii documentaţiilor nu poate fi considerat pe deplin satisfăcător şi, pe baza examinării posibilităţilor existente s-au angajat să asigure, în cel mai scurt timp, proiectele restante, şi să urgenteze elaborarea studiilor tehnico-economice pentru obiectivele anului viitor.

Referindu-se la cauzele care au dus la unele rămîneri în urmă, unii vorbitori au arătat că anumite ministere titulare de investiţii nu dovedesc operativitatea cuvenită în clarificarea din vreme a tuturor problemelor de care depind începerea şi desfăşurarea normală a proiectării. **N. Popa**, directorul Institutului de proiectări al industriei materialelor şi prefabricatelor de construcţii, a criticat practica dăunătoare a unor beneficiari de investiţii de a cere trecerea la elaborarea studiilor tehnico-economice în baza unor date sumare şi teme necorespunzătoare pe care aceştia le pun la dispoziţia proiectanţilor; vorbitorul a evidenţiat importanţa realizării de către direcţiile tehnice ale ministerelor şi organizaţiilor centrale beneficiare a unor studii temeinice, prealabile elaborării documentaţiei. **M. Chivulescu**, director tehnic al Institutului de studii şi prospecţiuni pentru îmbunătăţiri funciare, a arătat că neprecizarea în timp util a conţinutului problemelor ce privesc proiectarea, suprapunerea studiilor premergătoare cu perioada destinată proiectării şi chiar a execuţiei, duc la activitate în salturi, nerespectarea termenelor de predare, dăunează calităţii studiilor şi, în ultimă instanţă, la greutăţi inerente în proiectarea propriu-zisă.

Alţi vorbitori au insistat asupra îmbunătăţirii coordonării tuturor etapelor care duc la realizarea unei investiţii începînd de la tema de proiectare, prospectarea utilajelor, contractarea, obţinerea datelor de proiectare, proiectarea propriu-zisă, punerea în funcţiune şi urmărirea atingerii indicatorilor tehnico-economici proiectaţi, pe baza unui grafic de armonizare cu responsabilităţi precise la toate nivelele, în cadrul şi în afara ministerului beneficiar al investiţiei, pornind de la obligativitatea respectării certe a termenului de punere în funcţiune. **D. Cănilă**, director al IPROSIN, a insistat asupra necesităţii unei mai bune corelări a termenelor de livrare a utilajelor din ţară cu cele din import.

În aceeaşi ordine de idei, mai mulţi participanţi la discuţii au arătat că trebuie trase maxime învăţăminte din deficienţele anilor precedenţi, accentuînd că încă de pe acum se cer luate măsuri pentru pregătirea investiţiilor şi documentaţiilor tehnice necesare lucrărilor din 1968, spre a se crea decalajul firesc între proiectare şi execuţie.

Noua reglementare a elaborării, avizării şi aprobării documentaţiilor pentru investiţii a fost apreciată de vorbitori ca o măsură binevenită, menită să contribuie la mai buna folosire a capacităţilor de proiectare. Ei au arătat că prin aceasta se economiseşte, într-o măsură însemnată, munca proiectanţilor, se reduce intervalul de timp dintre începerea proiectării şi deschiderea frontului de lucru. Prin preluarea treptată a elaborării unei părţi tot mai mari din proiectele de execuţie de către organizaţiile de construcţii-montaj, s-a subliniat în cadrul discuţiilor, institutele de proiectare vor fi degrevate de probleme de detaliu, capacitatea tehnică a cadrelor lor putînd fi astfel valorificată mai deplin pentru aprofundarea soluţiilor preconizate.

În acelaşi timp — au arătat o serie de vorbitori, printre care **Nicolae Rusu**, directorul Institutului de proiectări laminoare, — conducerile ministerelor şi ale institutelor vor trebui să asigure prevenirea oricărei irosiri a capacităţii de proiectare determinate de elaborarea unor documentaţii prea voluminoase sau pentru lucrări neoportune, de refacerea documentaţiilor, ca urmare a neprecizării temelor, de încărcare a cadrelor de înaltă calificare cu probleme administrative sau cu lucrări care pot fi foarte bine rezolvate de cadrele cu pregătire medie.

În cuvîntul lor, mai mulţi participanţi la discuţii au relevat că o importantă rezervă de economisire a muncii de proiectare rezidă în utilizarea cît mai largă a proiectelor tip, în refolosirea unor proiecte şi părţi de proiecte elaborate anterior şi care şi-au dovedit în practică nivelul calitativ ridicat. Numai la Institutul de proiectări al industriei alimentare s-a realizat suplimentar un volum de documentaţii reprezentînd peste un milion de ore de proiectare. Referindu-se la cauzele care frînează încă extinderea tipizării, **P. Vernescu**, directorul tehnic al Institutului de proiectare a construcţiilor-tip, a arătat necesitatea de a se asigura verificarea operativă a soluţiilor prin prototipuri şi experimentări în vederea trecerii la producţia de serie a elementelor tipizate.

O cale principală de folosire intensivă a capacităţii de proiectare — au relevat mai mulţi vorbitori — este sporirea productivităţii muncii, îndeosebi prin mecanizarea lucrărilor de calcul şi a altor operaţii de proiectare, prin utilizarea raţională a cadrelor de înaltă calificare. În această ordine de idei s-a subliniat necesitatea ridicării continue a calificării cadrelor. Directorul tehnic al Institutului de proiectări al industriei uşoare, **Gh. Cojocaru**, a arătat că în acest institut s-a urmărit creşterea calificării cadrelor medii, organizîndu-se cursuri pe specialităţi la nivel de institut şi ridicarea gradului de pregătire la locul de muncă, sub îndrumarea cadrelor din ateliere şi sub supravegherea şefilor de atelier. **E. Miliţescu**, director tehnic la Institutul de proiectări miniere, a subliniat necesitatea ca proiectanţii să acorde întreaga atenţie informării şi documentării ştiinţifice, în scopul ţinerii la curent cu tot ce apare nou pe plan mondial.

Ocupîndu-se de pîrghiile ce trebuie folosite pentru îmbunătăţirea muncii de proiectare, mai mulţi vorbitori au relevat importanţa cointeresării materiale a proiectanţilor. Astfel, **Florin Iorgulescu**, directorul Institutului de studii şi proiectări hidroenergetice, a propus să se studieze posibilitatea de a se acorda cadrelor de înaltă calificare o salarizare superioară, fără ca aceasta să implice trecerea lor de la munca directă de creaţie la o funcţie administrativă. Alte propuneri s-au referit la introducerea unui sistem îmbunătăţit de premiere în proiectare, la necesitatea ca prima de calitate să nu mai fie legată de pontaj.

Mai mulţi vorbitori au scos în evidenţă că de soluţiile tehnico-economice şi constructive adoptate prin proiectare depinde în măsură hotărîtoare fructificarea cu maximă eficienţă economică a marilor fonduri de investiţii alocate de stat în anii cincinalului.

Cunoaşterea planului de investiţii pe o perioadă mai lungă — a arătat **Marcel Timuş**, directorul Institutului de proiectări pentru instalaţii petroliere — permite proiectantului să aleagă din timp tehnologia de fabricaţie şi să se oprească asupra instalaţiilor corespunzătoare nivelului tehnic mondial şi totodată să utilizeze din timp proiectele existente. Astfel, la rafinăria Piteşti, obiectiv important de realizat în acest cincinal, Ministerul Petrolului a întrebuinţat nu numai proiecte tip şi refolosibile, dar a preluat, în baza experienţei din ţară, proiecte complexe existente pe care le-a adaptat la prelucrarea ţiţeiului sulfuros şi la condiţiile de teren din zona Piteştiului. În industria de petrol — a spus vorbitorul — sarcina reducerii suprafeţelor de teren se poate realiza în principal prin comasarea instalaţiilor în complexe mari de prelucrare care să concentreze pe o platformă comună mai multe instalaţii tehnologice diferite şi prin revizuirea actualelor normative de pază contra incendiilor şi de protecţie sanitară în sensul reducerii distanţelor dintre obiective. Aceste două căi duc şi la economii importante de metal, de energie electrică şi de căldură, reduceri de investiţii. **Constantin Niţă**, vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Protecţia Muncii, a insistat asupra necesităţii ca tehnologiile prevăzute în proiecte să asigure condiţii optime de securitate şi igienă a muncii.

Alţi participanţi la discuţii, printre care **T. Horvath**, vicepreşedinte al Băncii de Investiţii, au arătat că simplificările intervenite în modalităţile de elaborare, avizare şi aprobare a documentaţiilor şi, îndeosebi, renunţarea la una dintre fazele de proiectare — proiectul de ansamblu — implică din partea proiectanţilor o răspundere şi o exigenţă mult sporită în fundamentarea soluţiilor tehnologice şi constructive, în alegerea celor mai moderne variante de proiectare, justificate pe baza unei temeinice analize economice. Este necesar ca proiectanţii să asigure elaborarea unor astfel de documentaţii care să prezinte toate garanţiile de realizare a efectelor economice rezultate din studii. Pentru aceasta, este însă necesar să se acorde o atenţie mult mai mare ca pînă în prezent tuturor aspectelor economice. Latura economică este în prezent un fel de „cenuşăreasă" în activitatea de proiectare. Ea va trebui să-şi ocupe locul ce i se cuvine alături de latura tehnică a proiectării. **A. Altman**, directorul Institutului de proiectări pentru industria alimentară, a criticat unele prevederi din reglementările în vigoare, care nu stimulează eforturile de reducere a costurilor lucrărilor proiectate, şi a făcut o serie de propuneri de îmbunătăţire a lor, astfel încît răspunderile să fie mai bine delimitate între proiectant, constructor şi beneficiar şi să se mobilizeze toate forţele în direcţia reducerii efective, atît a preţurilor de deviz, cît şi a preţului de cost pe şantier.

În lumina experienţei dobîndite, proiectanţii trebuie să promoveze mai hotărît metodele industriale de construcţii, ca una din căile importante pentru scurtarea duratei de execuţie — au arătat mai mulţi vorbitori, printre care **N. Ionescu**, directorul Institutului de studii şi proiectări forestiere.

O problemă asupra căreia au stăruit vorbitorii a fost aceea a aprofundării soluţiilor constructive adoptate prin proiectare, în scopul reducerii substanţiale a consumului de metal în construcţii.

● Ştiri interviuri reporta je ● Ştiri interviuri repo rtaje ● Şt **ZILNIC** iri inte rviuri re portaje ● Ştiri interviuri reporta je ● Ştiri interviuri repo

INFORMAŢII

Premieră constănţeană: „Prietena mea Pix" de V. Em. Galan

ACTUALITATEA

SPORT

● În runda a 12-a a turneului zonal de şah de la Vrnjacka Banja, marele maestru internaţional român Florin Gheorghiu, a obţinut o nouă victorie învingîndu-l pe Vizantiadis. Gheorghiu, care a jucat cu negrele a preluat iniţiativa de la începutul partidei şi a obţinut o victorie rapidă la mutarea 28-a. În urma acestui succes, Florin Gheorghiu continuă să se menţină printre protagoniştii turneului păstrînd şanse de calificare pentru turneul interzonal.

● Sîmbătă de la ora 18, în sala de sport a Uzinelor „Semănătoarea" din Capitală, va avea loc o reuniune pugilistică. În cadrul reuniunii vor evolua pugilişti de la Dinamo, Metalul, Rapid şi Semănătoarea.

● Activitatea la fotbal continuă duminică în Capitală, cu desfăşurarea unui cuplaj care va avea loc pe stadionul Dinamo. De la ora 9,15 Dinamo Victoria va juca cu Dinamo Obor, urmînd ca în continuare să se dispute meciul Dinamo Bucureşti—Steaua. Acest joc începe la ora 11.

● La Barnaul s-a desfăşurat un concurs internaţional de patinaj artistic la care au participat sportivi din Polonia, România şi R.S.F.S. Rusă. La individual masculin, victoria a revenit lui Serghei Volkov (RSFSR). Patinatorii români au ocupat următoarele locur: : Mihai Stoenescu (6), Gheorghe Fazekaş (7) şi Dan Săveanu (8).

La femei pe primul loc s-a clasat patinatoarea poloneză Ursula Zelinska. Beatrice Huştiu (România) a ocupat locul 7, iar Rodica Dida, locul 9. Proba de dans a fost cîştigată de perechea Nadejda Vela — Serghei Sirokov (RSFSR).

La perechi, învingătoare a ieşit perechea Ludmila şi Andrei Olehov (RSFSR). Cuplul român Daniela Popescu — Marian Chiose a ocupat locul 5.

● Continuîndu-şi turneul în U.R.S.S., selecţionata de hochei pe gheaţă a oraşului Bucureşti, a jucat la Leningrad cu echipa Dinamo din localitate. Acesta a fost cel de-al şaselea joc susţinut de hocheiştii români în U.R.S.S. La capătul unei partide echilibrate, Dinamo a terminat învingătoare cu scorul de 4—3 (0—0, 2—0, 2—3).

De la Poiana soarelui, la Bucureşti

BRAŞOV (de la corespondentul nostru).

În fiecare duminică, mii de tineri din oraşul Braşov, urcă la Poiana sau la cabanele Predealului, pentru a-şi petrece o zi în împărăţia zăpezilor. Duminica trecută însă, mulţi dintre ei au preferat să viziteze Capitala. Organizată din iniţiativa Comitetului orăşenesc Braşov al U.T.C., excursia cu trenul a atras peste 800 de tineri din întreprinderile şi instituţiile oraşului. Au fost vizitate Muzeul de istorie a partidului comunist, a mişcării democratice şi revoluţionare din România, Muzeul Antipa, cîteva dintre noile cartiere de locuinţe. Aşadar, bogatul plan de excursii, prevăzut de către comitetul orăşenesc pentru anul acesta a fost inaugurat.

Iarna, la volan

Măsuri privind încadrarea în muncă, cu o jumătate de normă, a femeilor cu copii sub 7 ani

În continuarea aplicării măsurilor legislative luate de statul nostru în scopul sprijinirii familiilor cu copii, Consiliul de Miniştri a emis recent o hotărîre cu privire la încadrarea în muncă, cu o jumătate de normă, a femeilor cu copii sub 7 ani. Ministerele şi celelalte organe centrale, precum şi comitetele executive ale sfaturilor populare regionale şi ale oraşelor Bucureşti şi Constanţa, vor lua măsuri ca unităţile subordonate să creeze condiţiile necesare pentru încadrarea în muncă a femeilor cu copii pînă la vîrsta de 7 ani, care cer să lucreze o jumătate de normă. Încadrarea se va face în posturi corespunzătoare calificării lor fără a se depăşi indicatorii stabiliţi prin planul de muncă şi salarii. Unităţile vor putea angaja şi fără repartiţia organelor Direcţiei Generale a Recrutării şi Repartizării Forţelor de Muncă femei, cu copii sub 7 ani, care cer să lucreze o jumătate de normă.

Femeile cu copii sub 7 ani, angajate cu o normă întreagă, vor putea să lucreze, la cererea lor şi cu acordul conducerii unităţii, o jumătate de normă, dacă activitatea ce se desfăşoară în unitate permite folosirea de angajaţi cu jumătate de normă. Unităţile vor stabili locurile de muncă unde se poate lucra cu jumătate de normă şi vor repartiza cu prioritate în aceste posturi femei aflate în această situaţie şi care cer să lucreze în asemenea condiţii.

Organizaţiilor cooperatiste li se recomandă să aplice în mod corespunzător prevederile hotărîrii. (Agerpres)

TV

SÎMBĂTĂ 28 IANUARIE

16,55 : Campionatele europene de patinaj viteză. Transmisiune de la Lahti (Finlanda) ; 18,00 : Pentru copii : Ecranul cu păpuşi : Petrişor Făt-Frumos de Aurel Anchidim. Prezintă un colectiv al Teatrului de păpuşi din Piteşti ; 19,00 : Telejurnalul de seară ; 19,23 : Doi fraţi, două surori. Emisiune muzicală ; 20,00 : Tele-enciclopedia ; 21,00 : Filmul serial : Baronul ; 21,50 : Micro-varietăţi ; 22,35 : Invitatul nostru : Remo Germani văzut de... Remo Germani ; 23,00 : Panoramic ; 23,20 : Telesport ; 23,30 : Telejurnalul de noapte.

Institutul de cercetări metalurgice. Ing. Mihai Teodorescu, urmărind la o instalaţie modernă, comportarea la fluaj a unui nou lot de oţel

CINEMATOGRAFE

RĂZBOI ŞI PACE (seria I-a)
rulează la Patria (orele 9; 12; 15; 18; 21).

DIMINEŢILE UNUI BĂIAT CUMINTE
rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45), Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

LUMEA MINUNATĂ A FRAŢILOR GRIMM
rulează la Festival (orele 9; 12; 15; 18; 21), Modern (orele 10; 12,45; 15,30; 18,15; 21), Republica (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,45; 21,15).

ZORBA GRECUL
rulează la Griviţa (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30). Union (orele 10,30; 14,30; 17,30; 20,15).

MONDO CANE — (ambele serii)
rulează la Bucureşti (orele 9; 12,30; 16,30; 20), Bucegi (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Melodia (orele 9,15; 12,45; 16,15; 19,45), Rahova (orele 15,30; 19 (duminică ora 10). Luceafărul (orele 10; 13,30; 17,30; 21).

NEVESTE PERICULOASE
rulează la Buzeşti (orele 10; 15,30; 18; 20,30), Lumina (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

OMUL DIN RIO
rulează la Doina (orele 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). — Program pentru copii ora 9- 10); Colentina (orele 15; 17,30; 20). Cringaşi (orele 15,30; 18; 20,30).

PE URMELE UNUI REPORTAJ, A VI-a SESIUNE A MARII ADUNĂRI NAŢIONALE, CĂLĂREŢII DE PONEY, JOCUL, ULTIMA TREAPTĂ
rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

GOLGOTA — cinemascop —
rulează la Giuleşti (orele 15,30; 18; 20,30)

TUNELUL — cinemascop —
rulează la Moşilor (orele 15,30; 18; 20,30)

MOŞ GERILĂ
rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

BARBĂ ROŞIE — (ambele serii)
rulează la Viitorul (orele 15,30; 19), Ferentari (orele 15,30; 19).

MAICA IOANA A ÎNGERILOR
rulează la Excelsior (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45), Floreasca (orele 9,30; 12,30; 15,15; 18; 20,45). Capitol (orele 9,30; 12; 15; 17,45; 20,30).

GIUSEPPE LA VARŞOVIA
rulează la Dacia (orele 9; 13,30 în continuare 16; 18,30; 21), Munca (orele 15,30; 18; 20,30).

EL GRECO — cinemascop —
rulează la Gloria (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30)

MINUNATA ANGELICĂ
rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,30).

BALADA DIN HEVSURSK — cinemascop —
rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

CARTEA DE LA SAN MICHELE
rulează la Arta (orele 9; 11,45; 14,45; 17,45; 20,45), Aurora (orele 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30), Flamura (orele 9; 12; 15; 18; 20,30).

SANJURO
rulează la Mioriţa (orele 9; 11,15; 13; 15,45; 18,15; 20,30).

CEI ŞAPTE DIN TEBA — cinemascop —
rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,45), Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).
rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30)

RÎDEM CU STAN ŞI BRAN
rulează la Volga (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Lira (orele 15,30; 18; 20,30).

CUMBITE
rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).

FALSTAFF
rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 18; 20,30).

CONTINUĂRI ● CONTINUĂRI

Viaţa de seară a satului

— Dar televizorul de la căminul cultural Snagov ?, am întrebat surprins.

— A avut multă căutare în timpul campionatului mondial de fotbal. Acum nici nu ştiu dacă mai funcţionează. Uneori, tot la transmisiuni sportive, în urma unor dispoziţii date de anumiţi tovarăşi cu competenţă în materie de fotbal, televizorul este mutat la sfatul popular.

Am rămas pe gînduri. Acum, cînd s-au investit sume considerabile pentru ridicarea nivelului cultural al satelor, de ce sînt neglijaţi aceşti tineri ? De ce la Snagov unde există un liceu şi o şcoală generală cu un număr mare de cadre didactice nu există o echipă de teatru, o brigadă artistică, o formaţie de dansuri, ca să nu mai vorbim despre cor ? De ce sînt schimbaţi directorii de cămin ? ...Poate acestei anomalii i se datoreşte şi răspunsul dat de către unul dintre directori, contabilei cooperativei de consum după un meci de fotbal cînd aceasta şi-a manifestat dorinţa de a asista la un spectacol prezentat în cadrul emisiunii de teatru : „N-avem noi vreme de aşa ceva, tovarăşe. De ce n-ai venit la fotbal ? Doar n-o să stau să te păzesc pe dumneata două ore că ţi-a venit poftă să vezi piesa !" ...Poate tot acestei anomalii se datoreşte şi faptul că magnetofonul căminului, care prin „tradiţie" stă la director, în locul unei înregistrări care să cuprindă „Rapsodia română" de George Enescu, Simfonia IX-a de Beethoven, versuri în interpretarea lui George Vraca sau pe Mihail Sadoveanu citind nenumăratele versuri ale lui Mihai Eminescu, sau pur şi simplu muzică populară şi de dans, se pot audia diferite încercări stîngace de interpretare a melodiilor de twist sau a celor cu interminabilul e, e, e, ...făcute de cine a vrut şi cînd a vrut, atîta vreme cît microfonul a fost în stare de funcţionare, precum şi diferite convorbiri înjghebate ad-hoc între diverse persoane curioase să se audă înregistrate pe bandă, şi mai curioşi să vadă dacă se pot recunoaşte unii pe alţii. Aş propune înfiinţarea unei colecţii care să cuprindă astfel de înregistrări celebre. Sînt convins că banda de la Snagov ar fi printre cele mai solicitate.

În pragul acestui An Nou mi-au călcat pragul casei nişte colindători. Erau tineri de şaptesprezece — optsprezece ani. Aveau o dicţie perfectă. Prezentau un fel de dramatizare a pluguşorului. Am închis ochii şi am încercat să-i văd interpretînd o piesă într-un act şi poate chiar una mai mare, cu care de bună seamă că ar avea sorţi de izbîndă la Bienala „Caragiale". Există obişnuinţa să se spună simplu : „Nu avem elemente cu care să lucrăm"... Şi pentru că aceasta a fost convingerea fermă a directorului numărul 1, numărul 2, numărul 3 care au fost la căminul cultural, nu se face nimic. În schimb se întocmeşte un proces-verbal, (sau ceva în genul ăsta) să-i zicem raport de activitate, din care o copie se păstrează la dosar, act care consfinţeşte numărul conferinţelor şi a celorlalte manifestări culturale, care au avut loc în săptămîna respectivă.

Iată de ce, celor care nu se ocupă de activitatea culturală de la Snagov, mi-e parcă greu să le urez : „Ca merii, ca perii, în mijlocul verii..." aşa cum mi-a urat mie la fereastră „vestitorul plugului mare", care a tras o brazdă de-a latul grădinii în zăpada afînată, ca un semn al belşugului pentru anul care vine. Ce-ar fi să se tragă o asemenea brazdă şi-n dreptul căminului cultural, poate cine ştie ?...

Poteci accesibile dar nebătătorite

altă soluţie nu aveam cînd se introduceau de la debitare repere de la alte produse, executate deja. Atunci cu unele produse (virolele, de pildă) nu ne puteam încadra în planul de croire şi trebuia să folosim tabla de la alt produs. Planurile de croire combinată ne oferă posibilitatea unei utilizări raţionale a întregii cantităţi de tablă. SE IMPUNE ÎNSĂ RESPECTAREA UNEI CONDIŢII : MATERIALUL REPARTIZAT SĂ FIE DESTINAT UNUI ANUMIT PRODUS.

GHEORGHE FULGA, maistru : *În ultimele trei luni ne-au lipsit planurile de croire deşi, pe baza acestora, se pot debita multe repere din tabla economisită. Există şi un alt inconvenient : avem de executat multe tipuri de virole. Serviciul de proiectare ne trimite desenul pe care este specificată raza şi încă cîteva date sumare. AR FI BINE SĂ PRIMIM DESENUL DESFĂŞURAT CU MAI MULTE DETALII INDICATE PENTRU A EVITA REBUTUL.*

VASILE BOSTAN : Prin atelierul nostru trec anual 14 000—15 000 tone de metal. Nu întotdeauna materialele sînt aduse la dimensiunile cerute şi atunci apelăm la derogări. Recent am cerut derogări pentru 17 produse fiindcă materialul procurat nu corespundea proiectului tehnic, lucru complet anormal. E BINE CA PLANURILE DE CROIRE SĂ FIE FĂCUTE ÎN SECŢIE ŞI NU ÎN BIROU.

Dezbaterea relatată a evidenţiat numeroase posibilităţi de reducere a consumului de metal. Rezervele, fireşte, nu sînt epuizate. Depistarea şi valorificarea lor rămîne mai departe o sarcină a secţiei cazangerie. Orientarea eforturilor în direcţia mai bunei gospodăriri a metalelor se subliniază că e bine să fie susţinută prin crearea unui decalaj între tehnologie şi execuţie, prin corelarea mai judicioasă a aprovizionării în conformitate cu proiectele de execuţie.

Propunerile sînt judicioase, măsurile constituie o premiză a aplicării lor. Rămîne ca ele să devină cît mai curînd realitate.

Iertaţi (i)logica ?

ştii de unde vine dragostea / iubiiirea !".

Pentru a stimula eforturile de lărgire a ariei tematice acestor sisifi moderni, care sînt textierii de muzică uşoară, următoarele propuneri pentru menţiuni speciale : „Stejarul de la Sinaia", „Firicel, nisip de lună", „Troleibuzul 81"", „Hai la nuntă, hai la sfat, hop ş-aşa !", „Te-am iubit, etcetera".

Mîine, mare festivitate mare ! Premiile — pardon sancţiunile — vor intra în posesia (ne) fericiţilor cîştigători. Rog nu influenţaţi juriul.

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

Situaţia se menţine încordată la Managua

Guvernul nicaraguaian a ordonat gărzii naţionale să ocupe poziţii şi să patruleze în capitala ţării, Managua, pentru a împiedica orice demonstraţie a forţelor de opoziţie.

Potrivit agenţiei U.P.I. trupe puternic înarmate au început acţiunile de patrulare, iar deasupra oraşului zboară avioane militare. Poliţia a anunţat, într-un comunicat, că nu va fi permisă nici o manifestaţie, fără autorizaţia prealabilă a autorităţilor. Această autorizaţie trebuie să fie cerută „Direcţiei politice" a provinciei Managua, iar organizatorii manifestaţiilor vor trebui să verse în prealabil o cauţiune de aproximativ 7 000 dolari.

Liderii grupărilor politice de opoziţie au condamnat politica guvernului, arătînd că ea constituie o violare a acordului încheiat între guvern şi opoziţie în vederea bunei desfăşurări a alegerilor prezidenţiale de la 5 februarie.

„Apartheidul educativ"

Pentru majoritatea familiilor britanice problema şcolilor şi a educaţiei a rămas una din cele mai serioase preocupări. Acest lucru nu este deloc întîmplător. În ciuda numeroaselor transformări petrecute în ultimele decenii în viaţa publică şi socială din Marea Britanie, sistemul educaţiei şcolare nu s-a schimbat aproape de loc.

Cariera unui tînăr englez este determinată aproape întotdeauna, în primul rînd de şcoala pe care a frecventat-o. Instituţiile medii şi superioare de învăţămînt realizează chiar şi o delimitare, păzită cu străşnicie între „aristocraţii din naştere" şi „aristocraţii din bani". Tocmai de aceea, cotidianul vest-german SÜDDEUTSCHE ZEITUNG, care a trecut sub lupă sistemul englez de învăţămînt, a scris că: „în societatea britanică se manifestă un apartheid invizibil, apartheidul apartenenţei de clasă şi al educaţiei şcolare".

După terminarea celui de al doilea război mondial, mulţi englezi şi-au exprimat speranţa că se va proceda la o reformă a învăţămîntului care va face să dispară sistemul deosebirilor sociale în institutele de educaţie. Dar acest lucru nu s-a întîmplat. Şcolile şi universităţile particulare, aşa-numitele „public school", au fost menţinute, în cadrul lor fiind admişi numai copiii acelor englezi care dispun de sumele exorbitante ce trebuie plătite sub formă de taxe şcolare. Ce înseamnă aceste taxe, se poate vedea şi din următoarea ştire apărută în presa londoneză la începutul acestei luni: „Generalul maior Viscount Monckton, şeful statului major al armatei engleze de pe Rin va părăsi serviciul activ la sfîrşitul anului şi va prelua un post în consiliul de administraţie al unei mari societăţi din City. Hotărîrea a fost luată deoarece salariul său de general nu-i ajunge să plătească taxele pentru educaţia celor patru băieţi ai săi şi a unei fiice".

Statisticile au stabilit că 84 la sută din copiii proveniţi din familiile aristocraţiei şi marii finanţe nu au frecventat niciodată o şcoală de stat. Pentru aceşti tineri sistemul „apartheidului educativ" funcţionează după următorul principiu: din şcolile elementare particulare, ei trec printr-o clasă de pregătire particulară „preparatory school" după care ajung în liceele particulare, „public school" de tipul colegiilor Eton, Winchester, Harrow. Studiile superioare sînt făcute la Oxford sau Cambridge. Cu o asemenea educaţie — subliniază SÜDDEUTSCHE ZEITUNG „orice absolvent nu trebuie să-şi facă griji în ce priveşte viitorul lui".

Pe planul al doilea în ierarhia academică şi socială engleză se află şcolile primare şi liceele de stat, precum şi universităţile de stat, denumite „Redbrick". Din aceste institute de învăţămînt superior, provin majoritatea inginerilor, specialiştilor şi savanţilor englezi, deoarece în ele accentul este pus pe studiul ştiinţelor legate de industrie şi economie naţională. Cei mai mulţi laureaţi englezi ai Premiilor Nobel nu au frecventat Oxfordul sau Cambridge-ul, ci universităţile Redbridge. În schimb, de la Oxford şi Cambridge, provin oamenii politici şi înalţii magistraţi. De altfel, din cei 22 de miniştri ai actualului guvern laburist, 11 au absolvit universitatea Oxford, în rîndurile lor aflîndu-se şi primul ministru Harold Wilson. În fostul guvern conservator, toţi miniştrii erau absolvenţi ai lui „Oxbridge" (prescurtare dată celor două instituţe aristocratice de învăţămînt superior). Caracterizînd această situaţie, Max Beloff, profesor de drept la Oxford, a făcut următoarea comparaţie: „Universităţile normale par a avea rolul să scoată pe bandă automobile de mic litraj, în schimb Oxfordul are sarcina de a produce Rolls-Royce-uri".

În Marea Britanie se intensifică o campanie în vederea eliminării barierelor de clasă în domeniul învăţămîntului. Unul din promotorii acestei campanii este pedagogul Robin Pedley care, în cartea sa apărută recent „Şcoala unitară", a subliniat că actualul sistem al învăţămîntului britanic urmăreşte „menţinerea inegalităţii sociale". Se întrevede însă o luptă grea şi de lungă durată pînă cînd aceste schimbări vor putea deveni realitate.

I. RETEGAN

DIN VIAŢA TINERETULUI LUMII

Joi şi-a început lucrările la Viena Comitetul internaţional de pregătire a celui de-al IX-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor. Participă reprezentanţi ai organizaţiilor de tineret şi studenţi din 37 de ţări, precum şi delegaţi din partea F.M.T.D. şi U.I.S. Din partea ţării noastre participă o delegaţie condusă de Vasile Nicolcioiu, secretar al C.C. al U.T.C. Comitetul urmează să hotărască data şi locul celui de-al IX-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor.

Poliţia dominicană a folosit bastoane de cauciuc şi grenade lacrimogene pentru a împrăştia o demonstraţie a studenţilor care a avut loc miercuri seara la Santo Domingo. Demonstranţii se îndreptau spre palatul prezidenţial pentru a cere preşedintelui Balaguer să desfiinţeze „poliţia şcolară", să fie reprimiţi elevii şi studenţii exmatriculaţi, precum şi demiterea ministrului educaţiei.

În semn de solidaritate cu prof. Antonio Badia Margarit, arestat în urmă cu două zile la Barcelona, studenţii de la Facultatea de litere şi filozofie au declarat joi grevă. Greva a fost hotărîtă în urma unei „Adunări libere" a sindicatului democratic studenţesc.

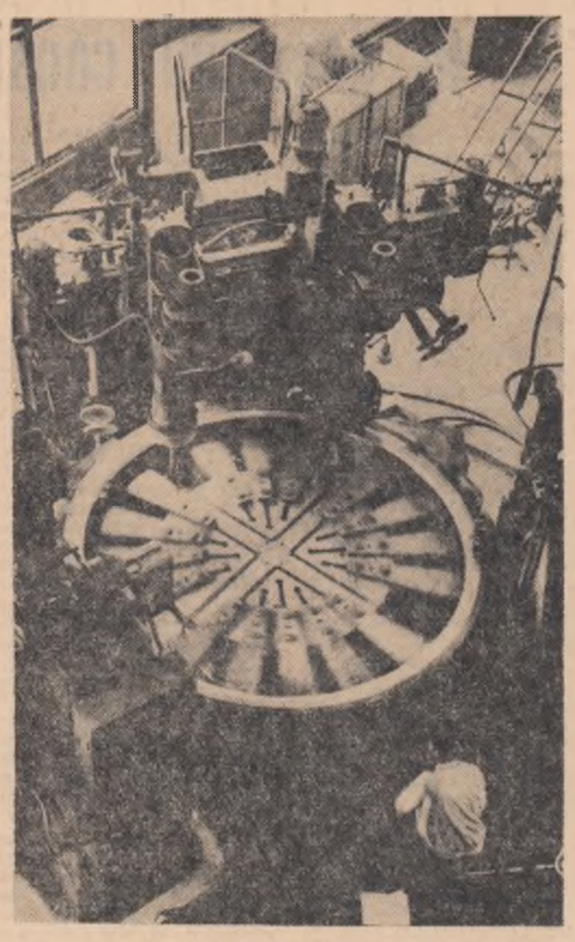

R. P. CHINEZĂ. — Aspect de la fabrica de rulmenţi din oraşul Lyang

CONSTRUCŢIA DIN EL CHOCO

O operaţie de anvergură este pe cale de a fi iniţiată în Columbia. Este vorba de explorarea regiunii El Choco pentru a fixa ruta unui nou canal interoceanic. Astfel, actualul canal Panama, ale cărui ecluze şi-au pierdut din prestigiu în faţa intensificării navigaţiei comerciale, va avea se pare un rival potenţial. Noul canal urmează să facă legătura între Golful Uraba din Marea Caraibilor şi Golful Malagar din Oceanul Pacific, folosind albiile naturale ale rîurilor Atrato şi San Juan. Întinderea totală ar fi de 420 km, iar lucrarea în ansamblul ei, incluzînd două centrale hidroelectrice, ar costa circa 900 milioane dolari. Ruta urmează să traverseze una din cele mai ploioase regiuni ale lumii în departamentul El Choco, al cărui centru administrativ, Chido, se află la 42 m deasupra nivelului mării. Este unicul departament columbian care se întinde de la un ocean la altul, un pămînt bogat în zăcăminte de metal, inclusiv aur, locuit pe vremuri de triburi de indieni — caribe. Conform previziunilor, lucrarea ar fi terminată în patru ani, înlesnind traficul de nave cu o capacitate de pînă la 20 000 tone. La Bogota, oficialităţile asigură că această construcţie de proporţii ar corespunde intereselor naţionale. Între altele, canalul interoceanic ar deschide accesul la Pacific pentru trei importante departamente columbiene: Antioquia, Cauca şi Tolima. Înainte de toate, proiectul ar include construirea a două mari baraje cu instalarea unor centrale hidroelectrice, care, împreună, vor furniza circa 3,5 milioane KW, eliminînd deficitul cronic al Columbiei în acest sector.

V. OROŞ
corespondentul Agerpres la Rio de Janeiro

Procesul

Tribunalul din Bogota a avut să se pronunţe asupra unei probleme insolite: măgarii şi proprietăţile lor specifice. Inculpaţii în acest curios proces nu erau nici directori de menajerie, nici zootehnicieni. Era vorba de directorii programelor postului de radio din capitala columbiană şi redactorii emisiunii umoristice „Ţeapa".

Crima celor doi acuzaţi era de a fi folosit „un limbaj insultător, fără temei" împotriva ministrului lucrărilor publice Joao Aguereido; ei au observat că unele măsuri luate de ministru „vădesc o logică de măgar".

În faţa tribunalului, autorii emisiunii s-au explicat: „N-am urmărit în mod deliberat să-l insultăm pe domnul Aguereido. Ne-am exprimat doar părerea despre unele decizii ale sale..."

Procurorul a rămas insensibil la acest argument: „Să nu uităm că măgarul este un animal încăpăţînat, refractar instrucţiunii. Este îndeobşte cunoscut că principala lui trăsătură e prostia. De aceea, a face o apropiere între un ministru şi un măgar este o insultă..."

În virtutea acestui raţionament-concluzie, procurorul a cerut o lună închisoare corecţională şi o amendă de 10 000 pesos.

Dacă însă procurorul şi-a clădit rechizitoriul pe analiza defectelor măgarului, avocatul a preferat să citească textele primelor două decizii ale ministrului (proaspăt instalat), decizii pe marginea cărora cei doi inculpaţi făcuseră observaţia lor ireverenţioasă. Prima decizie: deoarece s-au semnalat cazuri cînd copiii au călcat florile în parcuri, toate parcurile din Bogota au fost închise pe termen de un an. A doua decizie: deoarece locuitorii din două suburbii ale capitalei columbiene (Rotas şi Parana) s-au plîns de zgomotul mare pe care-l fac tramvaiele foarte vechi şi uzate, respectivele linii de tramvai au fost definitiv desfiinţate (suburbiile rămînînd astfel fără nici un mijloc de comunicaţie cu centrul oraşului).

Tribunalul a rămas perplex. Evident, asemenea piese la dosar, nu pledau în favoarea reclamantului. Preşedintele a preferat să amîne deocamdată, cu două săptămîni, pronunţarea hotărîrii.

Cum se va termina dezbaterea juridică despre signor Anuereido şi măgari? S-ar putea ca pînă la urmă autorii emisiunii satirice de la radio Bogota să nu scape de amendă şi închisoare.

E. R.

Surprize la San Remo

Joi seara a început renumitul festival de muzică uşoară de la San Remo. Timp de 3 zile vor fi prezentate numeroase melodii ale compozitorilor italieni, în interpretarea unor cîntăreţi şi formaţii de frunte.

Prima seară a festivalului a avut un sfîrşit dramatic. Cîntăreţul şi compozitorul italian Luigi Tenco, în vîrstă de 29 de ani, s-a sinucis după ce compoziţia sa, interpretată împreună cu cîntăreaţa Dalida, a fost eliminată de juriu de la faza finală. Trista veste s-a răspîndit cu iuţeala fulgerului în cercurile muzicale italiene şi a produs o profundă emoţie în întreaga Italie. Cîntăreţii care urmau să interpreteze cele 15 melodii ale festivalului în cadrul celui de al doilea spectacol de vineri seara, au cerut o amînare a manifestării cu 24 de ore.

Alte surprize ale festivalului au fost eliminarea din prima seară a lui Domenico Modugno, laureat al ultimelor patru festivaluri de la San Remo, şi a cunoscuţilor cîntăreţi Bobby Solo şi Connie Francis.

Pentru finala concursului, care în programul iniţial urma să aibă loc sîmbătă seara, au fost selecţionate şapte melodii.

pe scurt

ELVEŢIA. — Clădirea Organizaţiei Internaţionale a Muncii din Geneva

Intrevederile de la Bagdad

● „I.P.C." n-a răspuns încă cererilor irakiene

Într-o declaraţie transmisă presei, joi, Naji Taleb, primul ministru şi ministrul ad-interim al petrolului din Irak, a arătat că guvernul său aşteaptă în continuare un răspuns din partea societăţii „Iraq Petroleum Company" cu privire la reluarea de către aceasta a extracţiei de petrol în regiunea Kirkouk din nordul ţării.

Extracţia petrolului de aici a fost întreruptă luna trecută de către I.P.C., datorită disputei companiei cu guvernul sirian.

Preşedintele Irakului, Abdel Rahman Aref, a cerut la începutul acestei săptămîni — aminteşte agenţia Reuter — reluarea cît mai curînd a pompării petrolului de către I.P.C.

Comentînd declaraţia lui Taleb, ziarul „Sawt Al-Arab" scrie că, în legătură cu problema petrolului în scurt timp „vor fi luate măsuri hotărîtoare în interesul poporului irakian".

Postul de radio Bagdad a anunţat, pe de altă parte, că în cursul zilei de joi premierul irakian a avut două întrevederi cu Christopher Dalley, directorul general al Societăţii I.P.C., aflat la Bagdad, cu privire la evoluţia crizei petroliere. Dalley urmează să sosească la Beirut unde va avea convorbiri cu reprezentantul I.P.C. din Siria în această problemă.

● Iosip Broz Tito, preşedintele R.S.F. Iugoslavia, preşedintele Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, cu soţia, vor sosi sîmbătă în U.R.S.S., la invitaţia lui Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S.

Preşedintele Tito este însoţit de Mialko Todorovici, secretarul Comitetului executiv al C.C. al U.C.I., Hakia Pozderaţ, secretar federal pentru industrie şi comerţ, şi Mişo Pavicevici, adjunct al secretarului de stat pentru afaceri externe.

DECLARAŢIA COLONELULUI GOWON

● Şeful guvernului militar nigerian, colonelul Gowon, a organizat prima conferinţă de presă după întîlnirea cu conducătorii provinciilor nigeriene de la Aburi (Ghana). Colonelul Gowon a menţionat că a fost creat un comitet militar special însărcinat cu controlul privind amplasarea trupelor şi păstrarea capacităţii de luptă a armatei. Şeful guvernului nigerian a declarat că guvernul său se pronunţă cu hotărîre împotriva lichidării sistemului federal şi va face totul pentru menţinerea lui.

● Deputaţii partidului E.D.A. (Uniunea democrată de stînga) au înmînat premierului Paraskevopoulos, un memoriu în care cer ca înaintea alegerilor să fie luate o serie de măsuri printre care: eliberarea tuturor deţinuţilor politici închişi după demisionarea lui Papandreu, desfiinţarea legilor excepţionale care împiedică Partidul Comunist din Grecia să ia parte la alegeri, neutralizarea politică a aparatului de stat, de poliţie şi al armatei şi dezarmarea organizaţiei parastatale de dreapta T.E.A. Răspunzînd deputaţilor E.D.A., premierul Paraskevopoulos a declarat că, aşa cum se arată şi în declaraţia-program, guvernul său este hotărît să asigure alegeri libere, luînd toate măsurile care se impun. Partidul E.D.A. care va propune candidaţi în toate circumscripţiile electorale din ţară şi-a exprimat dorinţa de a colabora cu toate personalităţile progresiste.

● Potrivit agenţiei B.T.A., la Londra a fost semnat acordul cu privire la relaţiile culturale şi tehnico-ştiinţifice dintre Bulgaria şi Marea Britanie pe perioada 1967—1969. Printre altele, acordul prevede schimburi de studenţi şi profesori, stabilirea unor legături directe între academiile celor două ţări, schimburi de specialişti şi altele.

● Nu numai că este posibil, dar şi inevitabil ca într-o bună zi să se ajungă la înlocuirea totală a unei inimi bolnave cu o inimă artificială, care va fi inplantată în pieptul bolnavului, a declarat la o reuniune a cardiologilor americani, dr. Lewis January. El a adus la cunoştinţa celor prezenţi, că reactori nucleari miniaturali, care vor furniza energia necesară acestor inimi artificiale, au şi fost construiţi, iar în prezent se experimentează numeroase alte mijloace de asigurare a funcţionării inimilor artificiale.

SUCCESE ALE PATRIOŢILOR ANGOLEZI

● Numai în decurs de o lună, patrioţii angolezi au scos din luptă peste 130 de soldaţi portughezi, se menţionează în comunicatul dat publicităţii la Alger de reprezentanţa partidului Mişcarea populară pentru eliberarea Angolei. Comunicatul subliniază că succesele patrioţilor angolezi au provocat panică în rîndul trupelor colonialiste portugheze.

„Botezul aerului"... pe sol

Dintre cei 195 de milioane de cetăţeni ai Statelor Unite, peste 100 milioane — ceva mai mult de jumătate — n-au zburat niciodată cu avionul. Cifra a fost stabilită în urma unei anchete, efectuate, bineînţeles, de cei interesaţi: marile companii aeriene americane. Desigur că, în raport cu procentul pe plan mondial, acest aproape 50 la sută nu e deloc de disprețuit. Dar nu tot aşa îl apreciază companiile din S.U.A., a căror principală raţiune de existenţă este, indiscutabil, creşterea cifrei de afaceri şi, prin aceasta, a profiturilor. Fapt pentru care întreprinderile americane de transporturi aeriene au pornit o mare campanie propagandistică.

Cele mai importante succese — deocamdată publicitare — în această campanie, pare a le fi înregistrat puternica societate „American Airlines". Metoda folosită este: „botezul aerului"... pe sol. În acest scop, societatea a construit la sfîrşitul anului trecut nişte uriaşe corturi pneumatice uşor de transportat şi de montat în cele mai îndepărtate regiuni. Ele sînt, de obicei, amplasate pe terenurile virane din apropierea marilor super-magazine rurale. Cei care n-au călătorit niciodată cu avionul sînt invitaţi să intre sub cupolele acestor corturi, în care vor ocupa cîte un loc în carlingile special amenajate, aflate acolo. Stînd comozi în fotolii veritabile de quadrireactoare, viitorii prezumtivi pasageri asistă la proiectarea unui film care le dă senzaţia unui voiaj aerian deasupra ţării lor. Pentru a se obişnui cu toate senzaţiile zborului şi a combate anumite prejudecăţi, li se creează posibilitatea de a „simţi" decolarea şi aterizarea şi de a observa toate fazele acestor operaţiuni ca şi cînd ar fi plasaţi pe locul pe care în avion îl ocupă pilotul.

Rezultatele acestui sui-generis „botez al aerului" încă nu pot fi nici măcar prevăzute. Dar un lucru tot s-a realizat: presa discută despre noua metodă de propagandă.

V. S.

S.U.A. — Imagine a marelui canion din Colorado, care are o înălţime de 1 800 m şi se întinde pe 320 km

Westminsterul a adoptat „legea oţelului"

Camera Comunelor a adoptat joi seara, în a treia şi ultima lectură, legea privind naţionalizarea industriei siderurgice a Angliei.

Legea prevede trecerea în proprietatea statului a 14 mari societăţi siderurgice britanice care produc aproximativ 90 la sută din oţelul ţării. În favoarea naţionalizării industriei siderurgice — unul din punctele programatice ale partidului laburist — au votat 306 deputaţi, iar împotriva 220.

Trecerea industriei siderurgice în proprietatea statului va avea loc prin răscumpărarea întreprinderilor contra unor sume apreciabile acordate capitaliştilor care le deţine în prezent. În multe cazuri, naţionalizarea este o afacere dintre cele mai rentabile pentru societăţile particulare, care vînd statului la preţuri convenabile unităţi industriale slab productive şi uneori chiar nerentabile.

Se ştie că industria siderurgică mai fusese naţionalizată în 1951 în timpul guvernului laburist condus de Attlee. Ea a fost trecută din nou în proprietatea particulară de îndată ce puterea a fost preluată de conservatori.

Legea adoptată de Camera Comunelor trece acum în dezbaterea Camerei Lorzilor, care poate întîrzia aplicarea ei, dar nu o poate respinge.

Expunerea lui Marko Nikezici

BELGRAD 27 — Corespondentul Agerpres, N. Plopeanu, transmite: La şedinţa Vecei Federale a Skupştinei Federale a R.S.F. Iugoslavia, Marko Nikezici, secretar de stat pentru afacerile externe, a făcut o expunere privind problemele internaţionale actuale şi politica externă a ţării sale. „Independenţa şi egalitatea în drepturi a tuturor ţărilor, constituie acei factori esenţiali care pot duce la consolidarea păcii, deoarece pacea poate fi asigurată numai cu condiţia respectării dreptului fiecărui popor de a fi liber de orice amestec străin şi de a-şi hotărî singur treburile sale" — a subliniat vorbitorul. Guvernul Iugoslaviei acordă toată atenţia dezvoltării relaţiilor cu ţările europene, cît şi problemelor europene în ansamblu, fiind interesat în găsirea de soluţii care să corespundă intereselor tuturor popoarelor europene — a spus el, adăugînd că „Ideea conferinţei cu privire la securitatea europeană merită toată atenţia şi sprijinul".

Nikezici a arătat că relaţiile Iugoslaviei cu ţările socialiste din Europa se caracterizează printr-o strînsă colaborare şi se bazează pe practica principiilor verificate ale egalităţii în drepturi, neamestecului, respectării reciproce a căilor şi formelor de dezvoltare socialistă. Amintind vizitele făcute de preşedintele Tito în România, el a arătat că acestea au prilejuit un schimb foarte util de păreri, constatîndu-se că există condiţii favorabile pentru dezvoltarea în continuare a colaborării multilaterale dintre cele două ţări. Colaborarea bilaterală cu ţările socialiste vecine — a spus vorbitorul — constituie un factor important în dezvoltarea relaţiilor prieteneşti, dintre popoarele balcanice.

Secretarul de stat a arătat că relaţiile Iugoslaviei cu ţările occidentale, au continuat să se dezvolte şi că anul trecut aceste ţări au ocupat un loc foarte important în domeniul schimburilor de mărfuri, al turismului şi financiar. Nikezici a menţionat că declaraţiile făcute de partea iugoslavă, ca şi declaraţiile cancelarului Kiesinger, exprimă năzuinţa spre normalizarea relaţiilor dintre Iugoslavia şi R.F. a Germaniei, inclusiv restabilirea relaţiilor diplomatice.

Subliniind că războiul din Vietnam constituie cea mai acută problemă, Nikezici a spus: Pentru întreaga lume a devenit evident că dacă se doreşte pacea, Statelor Unite le revine să facă primul pas, iar acesta este încetarea definitivă a bombardamentelor asupra R.D. Vietnam şi recunoaşterea Frontului Naţional de Eliberare. Cheia soluţionării problemei vietnameze — a apreciat vorbitorul — constă în retragerea trupelor străine din Vietnamul de sud, ceea ce presupune anagajamentul S.U.A. ca într-un anumit termen să-şi retragă trupele sale

Secretarul de stat a vorbit apoi, despre relaţiile Iugoslaviei cu ţările în curs de dezvoltare şi despre o serie de alte probleme internaţionale, ca problema dezarmării şi sporirea rolului O.N.U.

„Acţiunile de politică externă ale ţării noastre, a spus în încheiere Marko Nikezici, vor fi şi în viitor orientate spre consolidarea păcii şi colaborării internaţionale, spre asigurarea dreptului fiecărui popor de a trăi în libertate şi independenţă".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".